

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

وَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُبْسَطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ، يُنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ، فَلْيَصِلْ
رَحِمَهُ

Kære muslimer!

Dagens khutba handler om “sila-i rahim”, det vil sige at pleje slægtskabsbånd.

Vores religion påbyder os at styrke de sociale bånd gennem handlinger som at bevare kontakten med familie og slægtninge, udbrede hilsener, besøge syge, deltage i begravelser og respektere andres rettigheder. At forsømme disse pligter kan føre til straf og et hårdt opgør på dommedag.

Sila-i rahim betyder at besøge sine slægtninge, spørge til deres velbefindende, vise omsorg og holde kontakt med dem. Det er en religiøs pligt for enhver troende. Selv hvis vores slægtninge er syndere eller ikke-muslimer, er det forbudt at afbryde forbindelsen til dem. En sådan adfærd kan føre til, at ens forsørgelse bliver indskrænket og livet forkortes og mister sin velsignelse.

Rabb’ul Âlemin siger i den Ædle Koran: **“Vær bevidst om Allâh, i hvis navn I beder hinanden om noget og (bevidst om) slægtskabsbåndene;”** (Nisa,1)

“Sandelig, Allâh påbyder retfærdighed og godhed og at give ud til slægtninge. Han forbyder skamløshed, det forkastelige og overgreb. Han tilretteviser jer, for at I kan lade jer påminde.” (Nahl 90)

I en hadith har vores elskede Profet Sallallahu Alaihi Wasallam sagt: **“Den, der ønsker at få sin forsørgelse øget og sit liv forlænget, bør tage sig af sine slægtninge og opretholde båndet til dem.”** (Buhârî, Edep 12,)

I en anden hadith har Profeten Sallallahu Alaihi Wasallam sagt: **“Det mest velsignede forbrug, en person kan gøre, er det, han bruger på sin familie.**

Dernæst kommer det, han bruger på sine nære slægtninge” (Müslim, Zekât 39)

At gøre gode gerninger, at hjælpe de fattige og trængende, er en meget smuk form for tilbedelse. Men en muslim, der er nærig over for sin egen familie og sine slægtninge, vil mangle noget i sine gode handlinger. Velgørenhed begynder først og fremmest i hjemmet.

Kære troende!

Livet i denne verden er et midlertidigt opholdssted. Vi er blot gæster i denne verden. En dag vil vi drage videre. Vores holdning til de begivenheder, vi møder i denne korte levetid, vil forme både vores moral og de åndelige ressourcer, vi tager med til det hinsidige.

Det er en pligt at besøge vores slægtninge mindst én gang om året – og hvis det ikke er muligt, så i det mindste at ringe og høre, hvordan de har det. At medbringe en lille gave under besøget er en smuk sunnah.

Sila-i rahim (at pleje slægtsforhold) bør ikke gøres med håb om gengæld. Det skal ikke kun gøres med dem, der allerede viser interesse og kærlighed, men også med de slægtninge, der har glemt os, vendt os ryggen eller viser os ligegyldighed. For vi har ikke valgt vores slægtninge, men den adfærd og moral, vi udviser over for dem, er vores eget valg.

Lad os ikke glemme, at alle vil blive gjort ansvarlige for deres hensigter og handlinger.

Jeg afslutter khutbaen med en hadith: **“Den, der blot gengælder det gode, hans slægtninge har gjort ham, regnes ikke for én, der virkelig holder forbindelsen ved lige. Den, der virkelig plejer slægtskabet, er den, som fortsætter med at gøre godt – selv når slægtningene har brudt forbindelsen med ham.”** (Buhârî, Edep 15)